

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Lucas 24, 36 - 47
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Gezang 92 : 1 - 3**
4. **Schuldbelijdenis door het zingen van Gezang 170 : 1 en 2**
5. **Genadeverkondiging (Romeinen 6 : 4 – 13) met aansluitend zingen van Lied 203 : 1 en 6**
6. **Gebed om vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Lucas 24 : 13 - 35**
8. **Zingen : Psalm 68 : 2 en 3**
9. **Tekst : Lucas 24 : 36 – 47**
10. **Zingen : Lied 215 : 1 - 3**
11. **Lezing van de wet**
12. **Zingen : Lied 473 : 1, 5 en 10**
13. **Dankzegging en voorbede**
14. **Slotzang : Gezang 111**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Stel dat je dinsdag op school komt en dan op een gegeven moment met elkaar gaat praten over wat jullie beleefd hebben met de Paasdagen. Eerst mag Marieke wat vertellen. Wan Marieke is nogal verdrietig. Want, zo vertelt ze, hun oude buurvrouw is zaterdag overleden. Ze was altijd heel aardig en ze liep vaak even bij haar binnen. Maar nu is ze er niet meer. En dat maakt Marieke verdrietig. Daarna mag Wim zijn verhaal doen. Willem is niet verdrietig, maar juist heel blij. Nog niet zo lang geleden was hij ook heel verdrietig geweest. Omdat zijn oude en aardige buurvrouw ook overleden was. Maar nu is hij heel blij, want die aardige buurvrouw is zaterdag opgestaan uit haar graf en weer in haar oude huis getrokken. *[Wat is moeilijker]* Zouden jullie het verhaal van Marieke geloven, jongens en meisjes? Ik denk het wel, hè? Want ja dat gebeurt, dat oude buurvrouwen sterven. Maar zou je net zo gemakkelijk het verhaal van Willem geloven? Of zou je toch je vragen hebben bij dat verhaal? Ik denk het wel, hè? Want ja, dat gebeurt toch nooit! Dat mensen weer opstaan uit de dood! Daar hoor je of lees je nooit wat over. Als zoiets zou gebeuren, dan zou het echt in de krant komen. Misschien zelfs op het journaal. Of bij Hart van Nederland. Want dat is echt nieuws. Maar dat een oude buurvrouw overlijdt is geen nieuws. Dat gebeurt elke dag. Hoe verdrietig ook, maar het is geen nieuws. Het is niets bijzonders. Hoogstens voor de mensen om haar heen. Maar verder voor niemand.

[Ongeloof] Er zijn veel moderne predikanten en Bijbelgeleerden die niet geloven dat de Here Jezus uit de dood is opgestaan. En dat is ook niet zo vreemd, zoals we net al hebben gezien. Want zoiets gebeurt nooit. Ik ken niemand in mijn omgeving die gestorven en begraven is geweest, maar nu weer vrolijk rondloopt op deze aarde. Ook leef ik daar nooit over de krant en ik heb het ook nog nooit op televisie gezien. Zoiets gebeurt niet. Zoiets kan eigenlijk niet. Vroeger niet, nu niet en in de toekomst niet, zou je zeggen.

Hoe kan het dan, zou je zeggen, dat de apostelen Petrus, Johannes, Jakobus en al die anderen, toch geloofden dat de Here Jezus is opgestaan uit de dood? Ja, zeggen die moderne predikanten en theologen, dat geloven ze, omdat ze maar niet konden geloven dat Jezus gestorven was. Maar hoe waarschijnlijk is dat nu echt? Dat ze maar verzonnen hebben dat de Heer uit de dood is opgestaan, omdat ze niet konden geloven dat Hij gestorven was?

Ik bedien u vanmorgen het Paasevangelie onder het volgende thema:

[Thema] **Jezus Christus laat zijn leerlingen zien dat Hij echt uit de dood is opgestaan.**

Hij laat dit zien door

- 1. te bewijzen dat Hij een echt lichaam heeft,**
- 2. te bewijzen dat dit zo in Gods Woord voorzegt is.**

We zullen dus eerst zien dat de Here Jezus zijn leerlingen laat zien dat Hij echt uit de dood is opgestaan, door te bewijzen dat Hij een echt lichaam heeft. *[Aan de avond]* De dag loopt ten einde. Het is een heel bewogen dag geweest. Het begon gelijk 's morgens vroeg al. Toen vrouwen uit hun midden waren komen vertellen dat het graf waarin Jezus vrijdagavond was gelegd, leeg was. Ze waren vroeg in de morgen op weg gegaan om het lichaam van de Heer te zalven. Maar de steen was weggerold en zijn lichaam was weg. Ze hadden verteld hoe verschrikkelijk ze waren geschrokken. Maar plotseling waren er twee engelen geweest en die hadden hen verteld dat Jezus niet meer onder de gestorvenen gevonden kon worden, maar dat Hij uit de dood was opgewekt. En met dit bericht waren ze terug gekeerd naar de apostelen. Maar een getuigenis van vrouwen was in die dagen niet veel waard. Bovendien was het getuigenis zo onwaarschijnlijk dat ze zelf waren gaan kijken. En het was waar gebleken. Het graf was leeg. Precies zoals de vrouwen hadden gezegd. In de loop van de dag waren er allerlei verhalen geweest van mensen die vertelden dat de Heer aan ze verschenen was. In de loop van de avond waren twee uit hun eigen kring, die Jeruzalem hadden verlaten om naar het stadje Emmaüs te gaan, teruggekeerd naar de stad. En zij hadden net verteld over wat er met hun gebeurd was. Hoe er een man met hen was opgelopen en hoe ze het onderweg over de gebeurtenissen van de afgelopen dagen hadden gesproken. Deze man had hun verteld dat de Messias moest lijden om zijn glorie binnen te kunnen gaan. Hij was met ze de Bijbel doorgelopen en had laten zien dat deze gebeurtenissen allemaal voorzegt waren. Ze hadden de man uitgenodigd om met hen mee te gaan en ze hadden met Hem gegeten. En toen de man het brood had genomen en het zegengebed had uitgesproken waren hun de schellen van de ogen gevallen en zagen ze dat het Jezus zelf was. En met die blijde boodschap waren ze teruggekeerd naar de andere leerlingen. En zo waren ze nu samen. Ze luisterden naar het verhaal van de twee die uit Emmaüs waren teruggekeerd.

[Christus verschijnt] En terwijl ze nog aan het luisteren zijn naar dat verhaal, komt de Heer in hun midden en zegt: ‘Vrede zij met jullie’. Het moet heerlijk zijn geweest om de stem van de Heer te horen. Heerlijk moet zijn geweest om te horen dat Hij in vrede komt. Want erg best was hun gedrag niet geweest afgelopen donderdag en vrijdag. Ze hadden Hem alleen gelaten in zijn lijden. Ze waren vervuld geweest van angst en hadden weinig geloof en vertrouwen aan de dag gelegd. Maar de Heer treedt hen met vrede tegemoet en niet vol toorn.

Maar de leerlingen zijn verbijsterd en angstig. Ze hadden de deuren hermetisch afgesloten en er kon niemand zomaar binnenkomen. Hoe kon Jezus dan binnenkomen in het huis? Dat kan natuurlijk alleen maar als Hij een geest is. Als hier de geest van de gestorven Christus in hun midden is. Dat is de meest logische verklaring en die past ook het beste bij hun overtuiging, dat Christus echt gestorven is en dood is. *[Is het een geest]* Dat sluit precies aan bij de gedachtewereld van de Joden. Als je sterft dat leeft je ziel of geest verder. Zoals Saul in Ensor de geest van Samuël ontmoette, zo menen zij hier de geest van de gestorven Jezus te ontmoeten.

Daarom gaat de Heer hier tegenin. Want Hij is maar niet de geest van een overledene. Hij leeft echt. Hij is een mens van ziel en lichaam. En Christus moet echt zijn best doen om ze te overtuigen. Hij zegt: “Kijk naar mijn handen en voeten”. Handen en voeten waar ze zeer vertrouwd mee waren en waar de littekens van de kruisiging nog in zichtbaar waren. Hij nodigt ze uit om Hem aan te raken. Want een geest is niet van vlees, bloed en botten. En wie goed kijkt en Jezus aanraakt, die kan het zien en voelen dat Jezus echt vlees, bloed en botten heeft. En er komt vreugde op in het hart van de leerlingen. De verhalen die ze die dag hebben gehoord, kloppen dus. Jezus is opgestaan uit de doden. Maar ze zijn verlamd van vreugde en kunnen het eigenlijk nog niet geloven. Daarom vraagt Jezus of ze misschien iets te eten hebben voor Hem. Want geesten eten niet. Ze hebben niet veel bijzonders te eten voor hun koning. Maar er is nog een stuk geroosterde vis en dat at Hij voor hun ogen op. *[Geen geest]* Zo werd zichtbaar en tastbaar voor hun ogen dat hier niet de geest van Jezus in hun midden stond. Maar de Messias van de wereld die uit de dood is opgestaan. Een compleet mens en een volmaakt God.

Het bovenstaande laat zien hoe onwaarschijnlijk de theorie is dat de leerlingen van de Here Jezus zijn opstanding hebben verzonnen, omdat ze niet konden aanvaarden dat Hij

dood was. Maar nergens lezen we iets van twijfel over de vraag of Jezus op Goede Vrijdag echt gestorven is. Jezus is dood. Daar zijn ze absoluut zeker van. Zo zeker dat ze het eigenlijk niet kunnen geloven dat Jezus leeft, terwijl Hij levend in hun midden staat. Terwijl Hij op allerlei manieren hen ervan moet overtuigen dat Hij maar niet de geest is van een overledene, maar dat Hij een echt en leven mens is. Dat in de eerste plaats.

[Tweede punt] **We zullen in de tweede plaats zien dat de Here Jezus zijn leerlingen laat zien dat Hij echt uit de dood is opgestaan, door te bewijzen dat dit zo in Gods Woord voorzegt is.** De leerlingen zijn nu wel tot de erkenning gekomen dat maar niet de geest van de Heer in hun midden staat, maar dat Hij in levende lijve bij hun is. Als een echt mens van vlees en bloed. Dat leidt natuurlijk tot grote blijdschap bij ze. Maar daarmee zijn hun vragen nog niet beantwoord. Integendeel zou je kunnen zeggen. *[Nog veel]* Nu beginnen de vragen pas echt. Want hoe is dit mogelijk? En wat is dan de zin geweest van alles wat er de afgelopen dagen met Christus was gebeurd. Hoe moeten ze dat zien?

En Christus gaat op die niet uitgesproken vragen in door ze te herinneren aan zijn onderwijs voor zijn gevangenneming. *[De antwoorden]* Hij zegt tegen hen: “Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat in vervulling moest gaan.” In dit vers komen voor de enige keer deze uitgebreide aanduiding tegen voor het Oude Testament. De wet van Mozes. De eerste vijf boeken van het Oude Testament. De Profeten zijn al de profetenboeken van Jesaja tot Maleachi. En de Psalmen. Ja, ook die spreken van Christus. Denkt u bijvoorbeeld maar aan Psalm 22, waar zo indringend gesproken wordt over het lijden van de Messias. Hij had het ze dus steeds onderwezen. Al deze heilige boeken spreken over Mij. En wat ze over Mij vertellen moest allemaal in vervulling gaan.

‘Daarop’, zo schrijft Lucas, ‘maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften.’ *[Jezus maakt]* Deze woorden kunnen bij ons verwondering oproepen. Jezus maakte hun verstand ontvankelijk. Waarom nu pas? Dit had een tweeledig doel. Allereerst mochten ze niet alles begrijpen, want hun onbegrip was een wezenlijk deel van het lijden van de Here. Juist omdat ze het niet begrepen, konden ze Hem ook niet steunen. Verder is het belangrijk dat ze zouden ervaren dat een mens vanuit zichzelf het geheim van Jezus Christus niet kan doorgronden. Het moet een mens gegeven worden.

En wie het begrijpt heeft dus geen reden om zichzelf op de borst te kloppen. Maar hij heeft alle reden om op zijn knieën te gaan en de Here te danken dat Hij aan hem bekend heeft gemaakt wat Hij voor wijzen en koningen verborgen heeft gehouden.

Maar mogen ze het gaan zien. Nu gaan alle stukjes op zijn plaats vallen. Op de vragen die zo door hun hoofd hebben gespookt de afgelopen jaren, krijgen ze nu antwoorden. En het heerlijkste feit dat ze Jezus levend en wel in hun midden hebben, krijgt een fundament, omdat ze gaan zien dat Jezus niet alleen moest sterven, maar dat Hij ook weer zou opstaan uit de dood.

Precies zoals Jezus dat Zelf samenvat in vers 46. Waar Hij zegt: 'Er staat geschreven dat de Messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven.' Hier vindt u uit de mond van Jezus Zelf de kern van het evangelie. *[De kern]* De kern van zijn werk. Precies zoals Paulus het in 1 Korinthiërs 15:3 beschrijft. In dat hoofdstuk schrijft hij over de opstanding uit de dood door de Here Jezus. Iets wat blijkbaar onder de Korinthiërs tot weerstand leidt. En dan schrijft hij: 'Het belangrijkste dat ik u heb doorgegeven, heb ik op mijn beurt ook weer ontvangen: dat Christus voor onze zonden is gestorven, zoals in de Schriften staat, dat Hij is begraven en op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat, en dat Hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf leerlingen.'

Dit is de kern van het werk van onze Heer Jezus Christus: Hij moest sterven voor onze zonden. En wie wat anders leert dan dit, die verraadt Christus en zijn werk. En als de kerk niet meer spreekt over dit verzoenend lijden van Christus en zijn opstanding uit de dood ontkent, dan is zij opgehouden kerk van Jezus Christus te zijn. Want feitelijk verraden ze dan Jezus en het werk dat Hij heeft gedaan. En dan verraden zij zijn liefde.

En deze blijde boodschap moet worden doorgegeven. Zodat mensen tot inkeer komen. Dat betekent dat ze de weg verlaten waarop ze tot dan toe hebben geleefd. Een weg waarbij ze hun geluk buiten God zochten. Een weg waarbij ze hun gevoel van eigenwaarde niet zochten in de liefde van hun Schepper en Verlosser, maar in hun eigen prestaties. Prestaties die nooit voldoende zijn om daar blijvend rust en vrede in te vinden. Maar wie tot inkeer komt. Wie naar God toegaat en voor Hem zijn knieën buigt, die mag rust vinden in het werk van de Here Jezus. Zijn zonden worden hem vergeven en de poort van zijn Koninkrijk staat open. Om voor altijd in dat rijk onder de liefde en

zorg van God te leven. Om voor altijd in liefde met zijn naaste te leven. En wie vandaag Pasen wil vieren, wie Christus eer wil brengen en blij wil maken, die kan dus niets beters doen dan naar Christus toe te gaan en voor de rest van zijn leven alles van Christus te verwachten. Van doden heeft een mens niet te verwachten. Maar Christus is niet dood. Christus leeft.

Amen